

Vlaams
Parlement

stuk **1185** (2010-2011) – Nr. 2
ingediend op 27 september 2013 (2013-2014)

Voorstel van resolutie

van de heer Dirk Van Mechelen,
de dames Gwenny De Vroe en Mercedes Van Volcem
en de heren Karlos Callens en Sas van Rouveroij

betreffende het opzetten van een campagne
voor het inzamelen van uit het oog verloren
potentieel gevaarlijke producten
voor gebruik in de woning of tuin

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu,
Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door mevrouw Valerie Taeldeman

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Bart Martens.

Vaste leden:

de heren Robrecht Bothuyne, Lode Ceyskens, de dames Tinne Rombouts, Valerie Taeldeman;
mevrouw Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, de heer Pieter Huybrechts, mevrouw Marleen Van den Eynde;
de dames Gwenny De Vroe, Mercedes Van Volcem;
mevrouw Michèle Hostekint, de heer Bart Martens;
mevrouw Tine Eerlingen, de heer Wilfried Vandaele;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Hermes Sanctorum.

Plaatsvervangers:

de dames Karin Brouwers, Veerle Heeren, de heren Johan Sauwens, Jan Verfaillie;
mevrouw Katleen Martens, de heren Wim Van Dijck, Wim Wienen;
de heren Karlos Callens, Dirk Van Mechelen;
de heren Steve D'Hulster, Jurgan Vanlerberghe;
de heren Piet De Bruyn, Marius Meremans;
de heer Boudewijn Bouckaert;
de heer Dirk Peeters.

Stukken in het dossier:

1185 (2010-2011) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed besprak op 19 februari 2013 het voorstel van resolutie betreffende het opzetten van een campagne voor het inzamelen van uit het oog verloren potentieel gevaarlijke producten voor gebruik in de woning of tuin.

1. Toelichting

Mevrouw *Gweny De Vroe* licht het voorstel van resolutie toe. Ze herinnert bij het begin van haar toelichting aan het schrijnende geval van een jongentje van negen dat in contact was gekomen met Malathion, een sinds 2004 verboden insecticide. Het tragische voorval maakt duidelijk dat sommige producten dermate gevaarlijk zijn dat een absoluut verbod de enige juiste oplossing is. Een dergelijk verbod is in de praktijk echter niet altijd even eenvoudig te realiseren. Soms komt een verbod er pas na jaren of zelfs decennia van vrije verkoop. Terwijl er voor landbouwers thans erg strikte gebruiks- en opslagregels zijn, en zij er zelfs baat bij hebben om vervallen en lege verpakkingen in te leveren, is dat in huis-, tuin- en keukensituaties helemaal anders.

Ongetwijfeld is de volgende situatie voor velen herkenbaar: ergens in de garage, onder de gootsteen in de keuken of in een tuinhuis worden jarenlang producten in флаcons en spuitbussen bewaard. Vaak gaat het om een allegaartje, dat bestemd is voor de tuin, de woning, de verzorging van huisdieren of planten enzovoort. Af en toe, als men wordt geconfronteerd met een nieuw probleem, komt er een bus bij maar zelden gaat er een weg. Veel producten blijven jarenlang staan, soms zelfs zo lang dat het gebruik ervan ondertussen verboden is. Zelfs voor een milieubewuste burger is het niet altijd eenvoudig om de regelgeving te volgen en bij elke nieuwe lijst van verboden producten na te gaan of er niet een bij is dat hij zelf toevallig in huis heeft.

De indieners van het voorstel van resolutie willen dat de Vlaamse overheid een campagne opzet voor informatie en inzameling. De informatie moet erop gericht zijn dat mensen op een gemakkelijke manier kunnen nagaan of ze bepaalde producten thuis hebben staan. Geen informatie dus over verboden substanties die mensen zelf moeten gaan opzoeken in de kleine lettertjes van de samenstelling op het etiket, maar een duidelijke lijst met productnamen. Het verdient aanbeveling ook de inzameling zo laagdrempelig mogelijk te houden, uiteraard via het bestaande netwerk van containerparken en de inzameling van klein gevaarlijk afval (kga), of via het bestaande netwerk voor professionele gebruikers, waarin alle producenten verenigd zijn.

Concreet wordt de Vlaamse Regering gevraagd de nodige maatregelen te nemen door het opzetten van een informatie- en inzamelingscampagne die erop gericht is duidelijkheid te verschaffen, tot op merksnaamniveau, over de producten die ondertussen verboden zijn, en te zorgen voor een laagdrempelige inzameling van die producten.

2. Bespreking

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* begrijpt de bezorgdheid van Open Vld, maar het is volgens haar in eerste instantie een opdracht van de ouders om ervoor te zorgen dat in het huishouden voorzichtig wordt omgesprongen met gevaarlijke stoffen zoals insecticiden, maar ook medicijnen en dergelijke. De toelichting lijkt haar toegespitst op pesticiden en insecticiden, terwijl er ook andere gevaarlijke stoffen zijn. De gemeentebesturen kunnen een belangrijke rol spelen bij het informeren over en het inzamelen van kga. Ze roept de vraag op of een landelijke actie wel nodig is en pleit voor het inbouwen van producentenverantwoordelijkheid.

Mevrouw *Gweny De Vroe* verduidelijkt dat het landelijke initiatief dat de indieners voorstellen gericht is op informatieverstrekking, meer bepaald het verspreiden van een duidelijke lijst van producten, in de brede zin van het woord, dat kunnen dus ook medicijnen

zijn en producten voor de verzorging van huisdieren. De laagdrempelige inzameling zien de indieners eerder op gemeentelijk dan gewestelijk niveau. Die inzameling kan gebeuren via het bestaande netwerk van containerparken en de huis-aan-huisinzameling die nog in een aantal gemeenten gebeurt.

Ook de fractie van mevrouw *Valerie Taeldeman* heeft alle begrip voor de bezorgdheid van de indieners over gevaarlijke huishoudelijke stoffen, in het bijzonder wat gezinnen met kinderen betreft. Zij is het eens met de vorige spreker dat de ouders de eerste verantwoordelijken zijn voor een veilige opslag. Het lid wijst er ook op dat de productnormering oplegt om de aard van gevaarlijke stoffen duidelijk op de verpakking te vermelden. Verder zorgen de afvalintercommunales vandaag al voor een fijnmazig informatienetwerk door de burgers in hun jaarlijkse ophaalkalender uitleg te geven over de omgang met verschillende categorieën van afval. In vrijwel alle gemeenten wordt dergelijk gevaarlijk afval opgehaald of worden inzamelpunten georganiseerd.

Mevrouw *Tine Eerlingen* sluit zich aan bij het standpunt van mevrouw Taeldeman. Ze voegt eraan toe dat bijkomende campagnes kunnen gevoerd worden via de gemeentelijke informatiebladen. Bij twijfel over een product kan de burger op het containerpark terecht voor informatie. Een gewestelijke campagne lijkt haar duur en minder effectief dan een lokale aanpak.

Mevrouw *Gweny De Vroe* wil een misverstand rechtzetten. Zij erkent dat het tot de ouderlijke taken behoort om gevaarlijke producten veilig op te bergen, maar in het voorstel van resolutie gaat het over verboden producten. De indieners vragen om daarvan een lijst op te stellen en die te verspreiden. De oplijsting moet op merknaamniveau gebeuren en ook voortdurend worden geactualiseerd, want nu zijn producten verboden die enkele jaren geleden nog vrij konden worden verkocht.

De heer *Bart Martens* wijst op de bestaande verschillen op het vlak van inzamelen van kga en denkt dan ook dat de informatiecampagnes best aan de intercommunales worden overgelaten.

Mevrouw *Gweny De Vroe* blijft erbij dat de lijst van verboden producten beter door de Vlaamse overheid wordt opgesteld dan door elke intercommunale afzonderlijk. Die kunnen de lijst dan vervolgens opnemen in hun communicatie.

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* meent dat die lijst van producten een federale aangelegenheid is. De heer *Bart Martens* bevestigt dat de federale overheid daarvoor bevoegd is.

De heer *Dirk Peeters* erkent dat productnormering federaal is, maar informeren over gevaarlijk afval is wel degelijk een Vlaamse bevoegdheid, ook vanuit het voorkomingsprincipe. Het hoeft de Vlaamse overheid niet veel te kosten om de lijst aan alle gemeenten, milieuambtenaren, duurzaamheidsambtenaren, intercommunales en dergelijke te bezorgen. Het lid verwacht daar veel resultaat van.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt verworpen met 5 stemmen tegen 4.

Bart MARTENS,
voorzitter

Valerie TAELEMAN,
verslaggever